

ΚΑΙ ΕΙΔΟΝ ΚΑΙΝΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΚΑΙ ΚΑΙΝΗΝ ΓΗΝ

ΑΛΕΚΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Διαμορφώνεται μία τελική ατομική θεωρία του ατόμου του υδρογόνου, με ηλεκτρική ισχύ και απώλεια λόγω ασυμπτωματικής ακτινοβολίας. Αυτή την ασυμπτωματική ακτινοβολία στο πρόγραμμα ευστάθειας των συμπάντων πρέπει να απόκατασταθεί.

Μία μαγνητική εφαπτομενική στην τροχιά των περιφερόμενων φυσαλίδων στο άτομο του υδρογόνου, δύναμη αναπτύσσεται, η οποία εξουδετερούται από την τριβή του αιθέρα. Ενέργεια, καλύτερα ηλεκτρική ισχύς αντλείται από το αδιάστατο μηδέν. Αλλά υπάρχει πλέον η ασυμπτωματική ακτινοβολία των ατόμων και επήλθε η φθορά και ο θάνατος!

Τροποποιείται η καταστατική εξίσωση των ιδανικών αερίων και μαζί με την βαρυτική ενέργεια νόμου έλξης αντίστροφου τετραγώνου που διέπουν τις ακίνητες μάζες, αλλά και τον νόμο Stefan-Boltzman, δημιουργούν τις συνθήκες ισορροπίας του άστρου.

Έτσι από την ατομική φυσική μέχρι την φυσική των άστρων, όπως εμείς προτείνουμε, δημιουργούνται οι συνθήκες ισορροπίας και ευστάθειας!

Τα σύμπαντα ήταν γερασμένα και πριν κάνω την εγχείρηση στο νεφρό μου, εξέπεμπα το πρόγραμμα με αιθερικά κύματα προς το κέντρο ελέγχου των συμπάντων. Απαιτούνταν η συνεργασία ανθρώπου- Θεού και το πρόγραμμα ήταν η πρόταση του ανθρώπου στην Θεό, για την ευστάθεια των συμπάντων

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Και είδον Καινόν Ουρανόν και Καινήν Γην (Αποκάλυψις Ιωάννου), σημαίνει και είδα νέο ουρανό και νέα γη. Πρώτα όμως πρέπει να φθάσουμε στην σωστή Φυσική, η οποία θα συνδέεται με την κοσμοθεωρία μου ΤΟ ΙΔΙΟΝ και μετά να προχωρήσουμε στο πρόγραμμα του νέου ουρανού και της νέας γης, δηλαδή ένα σύμπαν που θα έχει αιώνια ευστάθεια.

Εάν ο αιθέρας έχει χαμηλό ιξώδες και να περιστρέφεται η γη γύρω από τον ήλιο¹ τότε τον παρασέρνει και ο αιθέρας δεν έρχεται σε αντίθεση με το πείραμα Mickelson-Morley. Εάν η γη είναι στο κέντρο του σύμπαντος, σχεδόν ακίνητη, πάλι δεν έρχεται σε αντίθεση. Έτσι αποδεχόμαστε την ύπαρξη του αιθέρα, αφού αυτός είναι αναγκαίος στην σύσταση της δομής της ύλης!

---

¹ Τα γυροσκόπια μένουν ακίνητα πάνω στην γη και η γη δεν περιστρέφεται γύρω από τον εαυτό της, αφού μένουν ακίνητα

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Οι επαγωγικοί συλλογισμοί, διέπουν αυτή την εργασία. Για την ανάπτυξη της θεωρίας, χρησιμοποιήθηκαν προϋποθέσεις, όπως οι αρχαίοι Έλληνες φιλόσοφοι χρησιμοποιούσαν τους αρχές, για την ανάπτυξη της θεωρίας τους.

Προϋπόθεση είναι ότι ο χρόνος μετρήθηκε σωστά, και τότε οι συχνότητες των ηλεκτρομαγνητικών κυμάτων μετρήθηκαν σωστά.

Προϋπόθεση είναι ότι μετρήθηκαν σωστά τα μήκη κύματος των φωτονίων και ότι ο εμπειρικός τύπος του Balmer ικανοποιητικά περιγράφει τα μήκη κύματος του ατόμου, 'όπως τον τροποποιούμε.

Ο τροποποιημένος τύπος της καταστατικής εξίσωσης των ιδανικών αερίων, με επαγωγή και με άλλους τύπους, γενικεύει τις συνθήκες ισορροπίας των άστρων.

Η ΥΠΑΡΞΗ ΤΩΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ

Ένα σωματίο της φύσης, πιθανόν να είναι ηλεκτρικός φορέας, δηλαδή να έχει όπως λέγεται ηλεκτρικό φορτίο. Συμβολίζουμε με e τον ηλεκτρικό φορέα και καθιερώνουμε, ορίζουμε, ότι το ηλεκτρικό ρεύμα είναι ροή αυτού του φορέα, οπότε το ρεύμα ορίζεται ως $I=e/t$.

Στο άτομο του υδρογόνου από όπου ξεκινά η ύλη και τα στοιχεία της, ο ηλεκτρικός φορέας περιστρέφεται κυκλικά περί κέντρου, οπότε έχει ηλεκτρικό ρεύμα $I=e/t$. Όμως t είναι ο χρόνος και η κυκλική περιφορά γίνεται σε περίοδο T , οπότε $I=e/T=ef$, και f είναι η συχνότητα περιφοράς του σωματίου (ηλεκτρικής φυσαλίδας αιθέρα, σύμφωνα με την κοσμοθεωρία μου ΤΟ ΙΔΙΟΝ²) και συνδέεται έτσι το συνεχές ρεύμα με το εναλλασσόμενο, δηλαδή το λεγόμενο συνεχές ρεύμα είναι υψηλής συχνότητας εναλλασσόμενο ηλεκτρικό ρεύμα.

Ασκούμε πάνω στον ηλεκτρικό φορέα e ηλεκτρικό πεδίο και τότε,

$$eE=ma=m\Delta x/\Delta t^2 =eV/L$$

Το V είναι το πραγματικό ηλεκτρικό δυναμικό όταν ασκείται στο ηλεκτρικό πεδίο $E=V/L$.

Τότε, $eV=m(\Delta x/\Delta t^2)L=k(m/e)v^2$ όπου k μία σταθερά και v η ταχύτητα μετατόπισης του ηλεκτρικού ρεύματος.

Αλλά³ σε ένα αγωγό με φορείς N , $I=Ne/t=NeL/tL=Nev/L=NeAv/LA=NeAv/Vol$ και

$$V=I/neA \quad (A=\text{διατομή αγωγού μήκους } L \text{ και όγκου } Vol)$$

Οπότε $v=I/neA$ ($n=N/vol$). Τότε,

$$V=k(m/n^2e^3A^2)I^2.$$

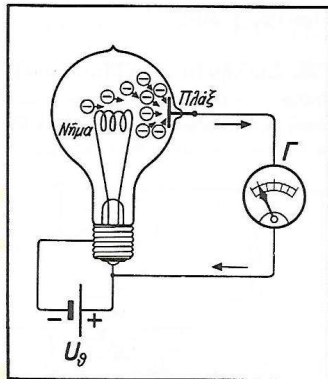
² THE TOTAL THEORY, International Journal of Mathematics and Physical Sciences Research, Apr2020-Sept2020

³ ΦΥΣΙΚΗ Halliday-Resnick, σελ. 127

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Η ΑΠΟΔΟΧΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝΙΩΝ

Η «απόδειξη» της ύπαρξης ηλεκτρονίων, έγινε από τον Edison, ο οποίος κατασκεύασε και την λάμπα πυρακτώσεως. Αυτός φέρει όλη την ευθύνη για την δημιουργία της φυσικής.

Σε μία λάμπα πυρακτώσεως, έβαλε μεταλλική πλάκα μέσα στην λάμπα και σχημάτησε ηλεκτρική τάση μεταξύ του νήματος πυρακτώσεως από βολφράμιο και της πλάκας (όπως στο σχήμα)⁴. Παρατηρήθηκε ροή συνεχούς ρεύματος.

Σχ. 438. "Όταν ή πλάξ συνδέεται, μέσω του ευαίσθητου γαλβανομέτρου, προς τον θετικόν πόλον πηγής συνεχούς τάσεως, τὰ ηλεκτρόνια κινούνται εκ του διαπύρου νήματος προς την πλάκα.

Ο Edison υπέθεσε ότι το νήμα πυρακτώσεως από βολφράμιο, εκπέμπει ηλεκτρόνια και έτσι «αποδειχτηκε» η ύπαρξη ηλεκτρονίων.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, το νήμα πυρακτώσεως εκπέμπει φωτόνια, σε υπέρυθρο, φωτεινό και υπεριώδες φάσμα. Τα φωτόνια είναι υψηλής συχνότητας ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δηλαδή υψηλής συχνότητας εναλλασσόμενα ρεύματα. Είναι διαταραχές του αιθέρα, που παλλουν τα σωματίδια σε εναλλασσόμενο ρεύμα και τα σωματίδια αυτά βρίσκονται στο ικανοποιητικό κενό. Αυτά μεταδίδουν στην μεταλλική πλάκα το ρεύμα, αφού κερδίσουν κάποια ενέργεια από την διαφορά δυναμικού και προκαλούν το συνεχές ρεύμα. Το υψίσυχο εναλλασσόμενο ρεύμα, πάνω από την υπέρυθρη συχνότητα, στα άτομα του ηλεκτρικού αγωγού που την έχουν, είναι το συνεχές ηλεκτρικό ρεύμα.

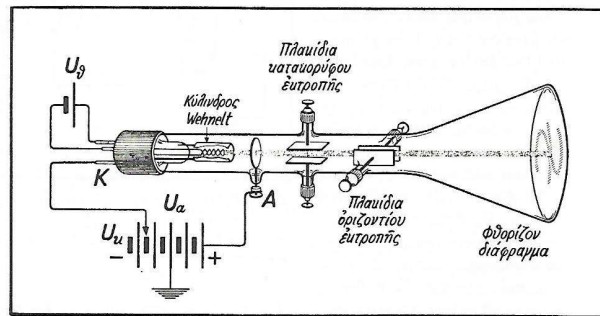
Δεν νομίζω ότι πρωτοτυπώ, ήδη η κατεστημένη φυσική δέχεται τον τύπο, $I=ef$, δηλαδή το συνεχές ηλεκτρικό ρεύμα, είναι ίσο προς το γινόμενο του περιστρεφόμενου ηλεκτρικού φορτίου, επί την συχνότητα περιστροφής. Έτσι στο φαινόμενο Edison, το συνεχές ρεύμα που παρατηρήθηκε, είναι υψηλή συχνότητα ταλάντωσης των ατόμων του αγωγού, που προκλήθηκε από την συχνότητα ταλάντωσης των φωτονίων, τα οποία είναι μικρά ρεύματα των ενδιάμεσων σωματίων του κενού.

Έτσι δεν υπάρχουν ηλεκτρόνια και συνεπώς ούτε πρωτόνια που ακολουθούν αυτά.

Δείτε και τον καθοδικών ακτίνων σωλήνα στο κατωτέρω σχήμα. Η κάθοδος συνήθως αποτελείται από νήμα βολφραμίου, βρίσκεται μέσα στον θάλαμο Vehnelt, όπου περνά μεγάλο ηλεκτρικό ρεύμα (5-7 Amp) και θερμαίνεται (υπάρχει και η ψυχρή κάθοδος). Η κάθοδος εκπέμπει φωτόνια που περνούν σε διαδοχικές ανόδους. Οι άνοδοι επιδρούν στην δομή του φωτονίου (αυτό είναι διαταραχή του αιθέρα) και στο ρεύμα στα ενδιάμεσα αραιά σωματίδια.

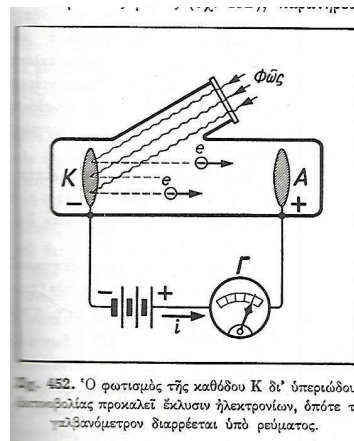
⁴ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΥΣΙΚΗΣ, ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ, σελ. 419

Με την επίδραση των ανόδων, αυξάνονται οι αποστάσεις των και τότε όταν περνούν από τους ηλεκτρικούς πυκνωτές (ή μαγνητικά πεδία, ή ηλεκτρικό και μαγνητικό πεδίο) και εκτρέπονται από την ευθύγραμμη διάδοση.

Σχ. 439. Σωλήν Braun. Το ηλεκτρόδιον Κ είναι εσωτερικώς ήνωμένον πρὸς τὸ διάπυρον νήμα.

Αλλά δείτε και το φωτοηλεκτρικό φαινόμενο,

Σχ. 452. 'Ο φωτισμός της καθόδου Κ δι' υπεριώδους βολίας προκαλεί έκλυσην ηλεκτρονίων, ὅποτε τὸ γαλβανόμετρον διαρρέεται ὑπὸ ρεύματος.

Το φως προσπίπτει στην κάθοδο, η οποία εκπέμπει φωτόνια διαταραχές του αιθέρα που παλλουν ηλεκτρικά τα ενδιάμεσα σωματίδια που επιδρούν στην άνοδο, αλλά τώρα υπάρχει διαφορά δυναμικού, όπως στα προηγούμενα παραδείγματα και δημιουργείται ασθενές ηλεκτρικό ρεύμα.

Η ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Χρησιμοποίησαν στο Εθνικό Φυσικό Εργαστήριο στην Αγγλία, ηλεκτρομαγνητικό αντηχείο και πέτυχαν συντονισμό σε συχνότητα $f=9.4983 \times 10^8$ Hz, ηλεκτρομαγνητική κυκλική κοιλότητα⁵. Το αντηχείο ήταν κυκλικό ακτίνας κοιλότητας $r=3.25876$ cm και μήκους $d=15.64574$ cm. Όπως γνωρίζετε το ηλεκτρομαγνητικό κύμα έχει ηλεκτρικό πεδίο E και μαγνητικό B . Από τον νόμο αντίστροφου κύβου που βρήκαμε ($mv^2/r=mv^2r^2/r^3=k/r^3$), το ηλεκτρικό πεδίο είναι, $E=e/d\pi r^2$ και το μαγνητικό, $B=\mu_0 I/2\pi r$, $I=ef$. Και,

$$E/B = 2/ldr\mu_0\epsilon_0 = 0.35949$$

Αν στην κοιλότητα επιτεύχθηκε συντονισμός και ταυτόχρονα τα δύο άκρα της κοιλότητας ήταν δεσμοί κύματος, το ένα κύμα συνέβαινε σε $2d$ απόσταση, δηλαδή ξεκινούσε και

⁵ ΦΥΣΙΚΗ Halliday-Resnick, σελ 357, παράδειγμα 3

επέστρεφε στην αρχή στην κοιλότητα μήκους d και τότε η ταχύτητα του ηλεκτρομαγνητικού κύματος ήταν $c=2df=(4/\epsilon_0)(B/E)=297.215 \times 10^6$ met/sec. Η ταχύτητα αυτή που συμβαίνει, είναι πολύ κοντά αυτής που αποδέχεται η φυσική.

Αλλά, τα ηλεκτρομαγνητικά κύματα στην κοιλότητα, σχημάτιζαν ηλεκτρικό ρεύμα κάθετο στην διάδοση και της κοιλότητας. Αυτό το ηλεκτρικό ρεύμα, σχημάτιζε κυκλικό μαγνητικό πεδίο γύρω του, το $B=\mu_0 I/2\pi r$. Αυτό το μαγνητικό πεδίο, ακουμπούσε στην κοιλότητα, μόνο στην ακτίνα r . Έτσι το μαγνητικό πεδίο στα τοιχώματα της κοιλότητας, είναι $B=\mu_0 I/r$ και η ταχύτητα του φωτός $c=297.215 \times 10^6$ met/sec. Αυτή η ταχύτητα του φωτός είναι σε πίεση μίας ατμόσφαιρας στην επιφάνεια της γης, στα άτομα και ανάλογα με την πίεση μπορεί να είναι διαφορετική.

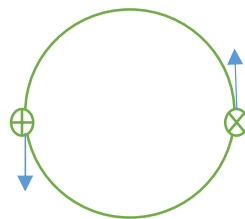
Η ΤΕΛΕΙΑ ΘΕΩΡΙΑ ΚΑΙ Ο ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

Παραθέτω στοιχεία της ΤΕΛΕΙΑΣ ΘΕΩΡΙΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ που εκπόνησα, για να μας βοηθήσουν στην διατύπωση των ηλεκτρικών μεγεθών.

Θα γνωρίζετε την θεωρία του Bohr για το άτομο του υδρογόνου. Δέχεται ηλεκτρικό πεδίο του πυρήνα $E=-k/r^2$ και ηλεκτρικό δυναμικό $V=-k/r$. Στις διαδοχικές θεωρίες του ατόμου του υδρογόνου που εξελίσσω, μάλλον φθάνουμε στην τελική τους κατάληξη, που είναι Η ΤΕΛΕΙΑ ΘΕΩΡΙΑ. Αυτό το δυναμικό V , προσπάθησα να συμβιβάσω με το V_{OHM} και προέκυψε αυτή εδώ η εργασία.

Στην ΤΕΛΕΙΑ ΘΕΩΡΙΑ, όπως και σε αυτές που εκπόνησα και που καταλήγουν εδώ, το άτομο του υδρογόνου αποτελείται από δύο ίδιες φυσαλίδες αραιού αιθέρα, που περιστρέφονται περί του κέντρου τους κυκλικά και επειδή διαφέρει η κίνησή τους κατά π γωνία, είναι αντίθετοι ηλεκτρικοί φορείς, ή όπως εσείς ξέρετε, έχουν αντίθετο ηλεκτρικό φορτίο. Μάλιστα είναι το ηλεκτρικό φορτίο $e^2=km$, $k=1$, στο άτομο του υδρογόνου και m είναι η μάζα της μίας φυσαλίδας από τις δύο του ατόμου.

ΣΧΗΜΑ 1

Στο σχήμα 1 τα δύο φορτία, είναι αντίθετα και περιφέρονται περί κέντρου. Έλκονται ηλεκτρικά επειδή έχουν αντίθετα φορτία, αλλά έχουν και ίση μαγνητική έλξη, επειδή συμπεριφέρονται σαν παράλληλοι αγωγοί ρεύματος. Καταργούμε προσωρινά την ύπαρξη φορτίων με την έννοια που ξέραμε, αλλά και της μάζας Ισχύει ικανοποιητικά η εξίσωση για κάθε φυσαλίδα,

$$a=\omega^2(r/2)=v^2/(r/2)=\frac{\frac{8}{3}\pi v^2 r^2}{\frac{4}{3}\pi r^3}$$

Στο άτομο αυτό του υδρογόνου και στην πρώτη στάθμη και σε όλες τις στάθμες, η ταχύτητα περιφοράς είναι $v=c$, το άτομο με τις δύο φουσαλίδες είναι ένα δεσμευμένο φωτόνιο. Από πειράματά⁶ μου και σωστότερο υπολογισμό από αυτόν που έκανα⁷, (δηλαδή ισχύει $297,215 \times 10^6$ σε πίεση 1 atm), και $c=3.6 \times 10^6$ met/sec σε 8 mbar Neon. Αλλά και αποδεχόμενοι ότι το μήκος κύματος του φωτός μετρήθηκε σωστά, όπως στο υδρογόνο, αλλά και με τον εμπειρικό τύπο του Balmer, βρίσκουμε ότι το κύμα περιφοράς της φουσαλίδας στην πρώτη στάθμη, είναι $\lambda_1=91.11$ nm και συνεπώς το $r/2=1.45 \times 10^{-8}$ met. Τα μήκη κύματος της εκπομπής από το υδρογόνο, ήταν από άτομα υδρογόνου σε 8 mbar πίεση. Τότε βρίσκουμε $\omega_1=4.64 \times 10^{15}$ rad/sec, $f=7.397 \times 10^{14}$ Hz. Ο εμπειρικός τύπος του Balmer⁸ για την δεύτερη σειρά κυμάτων εκπομπής του ατόμου του υδρογόνου είναι,

$$\frac{1}{\lambda} = R \left(\frac{1}{2^2} - \frac{1}{n^2} \right) \quad R=1,097 \times 10^7 \text{ met}^{-1}$$

Εμείς εδώ διατυπώνουμε, όπως θα αποδείξουμε παρακάτω, ότι ο εμπειρικός τύπος του Balmer και ο γενικευμένος αντίστοιχος τύπος, αντιστοιχεί σε στάθμες ακτίνων των διαφορετικών ατόμων υδρογόνου και όχι του ίδιου ατόμου, αλλά και του ίδιου.

$$\text{Τότε το φορτίο στην θεωρία μας μέχρι εδώ είναι, } e = \sqrt{\frac{8}{3} \pi v^2 r^2} = 3.97 \text{ met}^2 \text{sec}^{-1}$$

Αλλά το ηλεκτρικό πεδίο θα είναι, $E = \sqrt{\frac{\frac{8}{3} \pi v^2 r^2}{\frac{4}{3} \pi r^3}}$. Αλλά βέβαια το ηλεκτρικό φορτίο εδώ είναι συμβατικό, άλλο είναι στην πραγματικότητα.

Ολοκληρώνω, όπως διατυπώθηκε στο OVERTURNING OF INFINITESIMAL CALCULUS AND RESTORATION OF THE SUPERIOR MATHEMATICS⁹ στην επιτάχυνση των δύο φουσαλίδων $c^2/r/2$ (και το ολοκλήρωμα το συμβολίζουμε με $C^{-1}(r)$) και τότε είναι, $C^{-1}(c^2/r/2)(r) = 2c^2$.

ΑΛΛΑ ΑΠΟΔΕΧΤΗΚΑΜΕ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΦΟΡΤΙΟ $e_b^2 = m_b$

Για το άτομο του υδρογόνου, ισχύει ο νόμος έλξης, που αποδεχτήκαμε από την ΑΠΟΛΥΤΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ήδη, δηλαδή,

$$\frac{1}{\frac{4}{3} \pi r^3} e_b^2 + \mu_0 (e_b f)^2 2\pi(r/2) / 2\pi r = m \omega^2 (r/2) \quad e_b = \text{το φορτίο της φουσαλίδας.}$$

Όπου, $e_b f = I_{\text{unit}}$ το ρεύμα που έχει μία περιστρεφόμενη φουσαλίδα, και που είναι αποδοχή αυτό και αντιστοιχεί στην πρώτη στάθμη του υδρογόνου και $m = \text{μάζα της φουσαλίδας}$. Από την $2\mu_0 (e_b f)^2 / 2 = m_b c^2 / (r/2)$, $c' = 33.6 \times 10^6$ σε 8 mbar, $e_b f = I = 1$ συμβατικά, βρίσκουμε $\mu_0 = 0.2277 \mu'_0$, μ'_0 η τιμή είναι της κατεστημένης φυσικής.

⁶ Σε σωλήνα Νέον πίεσης 8 mbar μήκους ηλεκτροδίων 21 cm συνδεδεμένα με PLL, όταν η συχνότητα του PLL έφθανε στα 88 MHz, η τάση των ηλεκτροδίων μειωνόνταν απότομα. Το μήκος κύματος ήταν $2 \times 21 = 42$ cm.

⁷ See, THE ABSOLUTE THEORY OF PHYSICS International Journal of Mathematics and Physical Sciences Research, Apr2020-Sept2020

⁸ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΥΣΙΚΗΣ ΙΙΙ, Περιστερράκη, Κουγιουμτζέλη, σελ, 518

⁹ International Journal of Mathematics and Physical Sciences Research, Oct2020-Mar2021

Είναι δε, $e_b = I/f = 1.35 \times 10^{-15} \text{ Cb}_A$ (μονάδα φορτίου ατομική) που είναι το φορτίο της φυσαλίδας σε πίεση 8 mbar και φυσικά το e_b είναι διαφορετικό από το e_p του πρωτονίου της κατεστημένης φυσικής.

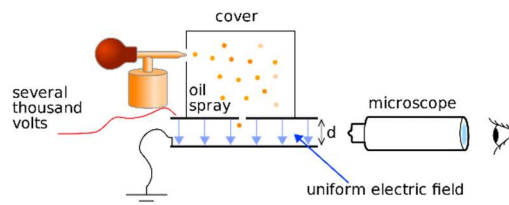
Τώρα το δυναμικό V,

$$V = \frac{1}{\frac{4}{3}\pi r^2} e_b = 1.535 \text{ Volt}_A$$

Στο πείραμα Frank-Hertz το άτομο ιονίζεται σε 13.55 Volt, αυτή είναι η τάση του ατόμου του υδρογόνου και εμείς, επειδή είναι δύο οι φυσαλίδες που ευθυγραμμίζονται στο πείραμα, η τάση του ατόμου του υδρογόνου είναι, $2 \times 1.535 = 3.07 \text{ Volt}_A = 13.55 \text{ Volt}$, $\text{Volt}_A = 4.41 \text{ Volt}$. Και επειδή $\text{Volt}_A \times \text{Amp}_A = \text{Watt}$, $\text{Amp}_A = 0.2267 \text{ Amp}$.

ΦΟΡΤΙΟ ΚΑΙ ΤΑΧΥΤΗΤΑ ΦΩΤΟΣ ΣΤΟ ΑΤΟΜΟ ΣΕ 1 Atm.

Το πείραμα Millikan έγινε σε μία ατμόσφαιρα πίεση.

Λήφθηκαν διάφορες ταχύτητες ανόδου των φορτισμένων σταγόνων λαδιού και θεωρούμε ότι το φορτίο δεν ήταν ένα ελάχιστο, όπως το εξήγαγαν. Αν επεξεργαστείτε τα στοιχεία που Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ¹⁰ του R. Serway δίνει, το ελάχιστο φορτίο της σταγόνας ελαίου (που αποτελείται από πολλά άτομα υδρογόνου, συνεπώς το φορτίο είναι το φορτίο του ατόμου του υδρογόνου), είναι $e = 8.39 \times 10^{-18} \text{ Cb} = 7.4 \times 10^{-18} \text{ Cb}_A$. $f = 1/e = 1.35 \times 10^{17} \text{ Hz}$, $\omega = 8.48 \times 10^{17} \text{ r/s}$, $r = 1.073 \times 10^{-9} \text{ met}$, $r/2 = 5.366 \times 10^{-10} \text{ met}$, $c = 455 \times 10^6 \text{ met/sec}$.

Η σταθερά $\mu_0 = 2c^2/f^2 r = 2.117 \times 10^{-8}$, και η ακτίνα διατομικής ακτίνας του μορίου του υδρογόνου R,

$$2\mu_0 f^2 e^2 2\pi(r/2)/2\pi R = m\omega^2 R/2 \quad \text{και } R = 5.75 \times 10^{-10} \text{ met.}$$

ΜΟΝΑΔΑ ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΜΑΖΑΣ ΑΤΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ

Οι δύο ηλεκτρικοί δακτύλιοι των δύο ατόμων υδρογόνου που αποτελούν το μόριο, έρχονται αντιμέτωποι και το μαγνητικό πεδίο του ενός, προκαλεί στο άλλο μετάπτωση συχνότητας Larmor, δηλαδή σβούρας! Αυτό είναι το αίτιο και το ένα άτομο γίνεται αιτία της εμφάνισης της μάζας του άλλου! Όταν έφθασα σε αυτή την θέση, θεώρησα ότι το φαινόμενο είναι ανάλογο της μαγείας, όπου οι μάγοι προσπαθούν μέσα από το εργαστήριό τους να επιδράσουν σε άλλους ανθρώπους!

Από το πυρηνικό μαγνητικό συντονισμό γνωρίζουμε από την κατεστημένη φυσική (στην πραγματικότητα πρόκειται για ατομικό συντονισμό), ότι ο συντονισμός σε πεδίο $B=1T$ γίνεται

¹⁰ Σελίδες 95-100

σε 42.577×10^6 Hz και όταν $(e/2m)B = 2\pi \times 42.577 \times 10^6$, τότε η ατομική μάζα είναι $m = 6.104 \times 10^{-26}$ kg αν και για το $B = 4.41$ T.

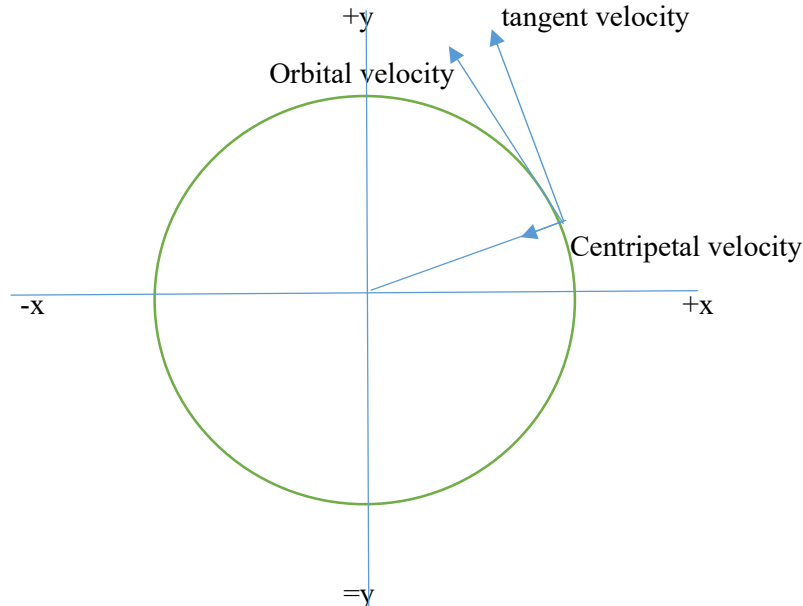
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΡΙΒΗΣ ΤΟΥ ΑΙΘΕΡΑ ΚΑΙ ΕΞΙΣΩΣΗ ΙΣΧΥΩΝ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΔΡΟΓΟΝΟΥ, ΑΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Το άτομο του υδρογόνου, στις κυκλικές περιφορές των φουσαλίδων, υφίσταται την τριβή του αιθέρα που δεν είναι μηδενική και μία επιτρόχιο δύναμη που αντικαθιστά περίπου την απώλεια από την δύναμη τριβής.

Η ισχύς των περιφερόμενων φουσαλίδων, αντλείται από το αδιάστατο μηδέν και υπάρχει απώλεια ισχύος λόγω τριβής. Η ισχύς των περιφερόμενων φουσαλίδων, χωρίζεται στο μεγάλο μέρος άντλησης της ισχύος, της ενέργειας από το Απόλυτο Μηδέν και το μικρό μέρος της ισχύος που προσδίδει η επιτρόχια δύναμη.

ΤΑΧΥΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΟΜΑΛΗ ΚΥΚΛΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Παίρνουμε ομαλή κυκλική κίνηση με κέντρο το σημείο μηδέν των Καρτεσιανών συντεταγμένων,

Η τροχιακή ταχύτητα είναι $v = 2\pi R_0 / T$, όπου T είναι το Δt της περιόδου της κίνησης και R_0 η ακτίνα της τροχιάς.

Στους άξονες y, x σχηματίζονται κύκλοι $R^2 = x^2 + y^2$. $R = \sqrt{x^2 + y^2}$. Και σύμφωνα με όσα βρήκαμε,

$$\frac{\Delta R}{\Delta x} = \frac{\sqrt{y^2 + (x + \Delta x)^2} - \sqrt{x^2 + y^2}}{\Delta x} = \sqrt{\frac{2x}{\Delta x} + 1}$$

$$\text{Εδώ χρησιμοποιούμε}^{11} \text{ την } \frac{\Delta R}{\Delta x} = \frac{\sqrt{y^2+(x+\Delta x)^2-x^2-y^2}}{\Delta x} = \frac{\sqrt{y^2+(x+\Delta x)^2}-\sqrt{x^2+y^2}}{\Delta x}$$

$$\text{Και, } \frac{\Delta R}{\Delta y} = \frac{\sqrt{(y+\Delta y)^2-y^2}}{\Delta y} = \sqrt{\frac{2y}{\Delta y} + 1}$$

Και $\Delta R/\Delta x = \Delta R/\Delta y$.

$$\text{Τότε, } \frac{\Delta y^2 + \Delta x^2}{\Delta R^2} = 1 = \frac{2}{\frac{2x}{\Delta x} + 1}$$

Και $x = \Delta x/2$. Αυτή η εξίσωση ισχύει για όλους τους κύκλους, που μεταβάλλεται η απόσταση x .

Αλλά εμείς οριστικοποιούμε την $x = R_0$, $\Delta x = 2R_0$. Στον απειροστικό λογισμό το Δx θα ήταν dx και η $\frac{\Delta R}{\Delta x} = \frac{\sqrt{(x+\Delta x)^2-x^2}}{\Delta x} = \sqrt{\frac{2x}{\Delta x} + 1}$ θα ήταν απροσδιόριστη.

Όπως είδατε στο σχήμα της ομαλής κυκλικής κίνησης, υπάρχει μία επιτροχία ταχύτητα $v_o = 2\pi R_0/T$, μία κεντρομόλος σταθερή ταχύτητα v_c και συνεπώς μία εφαπτομένη v_t .

Η κεντρομόλος ταχύτητα θα είναι, $\frac{\Delta x}{\Delta t} = \frac{\Delta y}{\Delta t} = 2R_0/\Delta t$. Αλλά το $2R_0$ είναι η διάμετρος του κύκλου της ομαλής κίνησης και αντιχτοιχεί σε π γωνία και $\Delta t = T/2$. Τότε,

$$v_c = \Delta x/\Delta t = 4R_0/T = 2 \cdot 2\pi R_0/\pi T = (2/\pi)v_o \text{ αφού } v_o = 2\pi R_0/T$$

Αλλά το $\Delta x = 2|\Delta x'| = \Delta x' - \Delta(-x')$ επειδή σε Καρτεσιανές συντεταγμένες, αριστερά του 0 είναι αρνητική τα x και τότε η πραγματική $v_c = v_o/\pi = 0.3183 v_o$

Και η εφαπτομένη ταχύτητα είναι, $v_t = v_o^2 - \left(\frac{v_o}{\pi}\right)^2 = 0.948 v_o$. Η εφαπτομένη ταχύτητα αγγίζει το σημείο $\Delta t/2 = R_0$ για τις συνιστώσες y, x και είναι κάθετος στην R . Το Δt για την επιτροχία ταχύτητα, αρχίζει από αυτό το σημείο και τελειώνει επί της τροχιάς που ακολουθεί

Όπως ορίστηκε η κεντρομόλος ταχύτητα, υπάρχει και η κεντρομόλος επιτάχυνση θα συμβαίνει σε $\Delta x' = \Delta x/2 = R_0$, όπου η $\Delta t = T/4$ και

$$\Delta x'/\Delta t^2 = \Delta x'/(T/4)^2 = 8 \cdot (2R_0)/T^2 = (8/\pi)v_o/T = (4/\pi^2)v_o^2/R$$

οπότε η κεντρομόλος επιτάχυνση είναι $a_c = (4/\pi^2) v_o^2/R$. Αυτή η κεντρομόλος επιτάχυνση, είναι κάθετος στην εφαπτομένη ταχύτητα v_t αφού ο άξονας x είναι κάθετος στην εφαπτομένη

Δείτε πάλι το σχήμα των τριών ταχυτήτων στην ομαλή κυκλική κίνηση και θα διαπιστώσετε ότι η σωστή κεντρομόλος δύναμη είναι κάθετος στην εφαπτομένη του σημείου, ενώ η κεντρομόλος δύναμη που απέδειξε η κτεστημένη φυσική, είναι κάθετος στην τροχιακή κίνηση και ταχύτητα. Έτσι υπάρχει επιτάχυνση επί της καθέτου στην ακτίνα, η a_t όπως η v_t η,

$$a_t = (a_o^2 - a_c^2)^{1/2} = a_o(1 - (4/\pi^2))$$

Έτσι λοιπόν, αποδείξαμε την ύπαρξη εφαπτομενικής δύναμης (παράλληλης στην εφαπτομενική ταχύτητα), με επιτάχυνση, $a_t = (a_o^2 - a_c^2)^{1/2} = a_o(1 - (4/\pi^2))$

¹¹¹¹ Αυτή ισχύει, μετά από πράξεις, όταν $x = -\Delta x/2$. Αυτή είναι ίση και αντίθετη με την $x = \Delta x/2$, που βρίσκουμε παρακάτω και επειδή $x = R$, τότε ισχύει και η ισότητα αυτή που χρησιμοποιούμε. Θυμηθείτε ότι χρησιμοποιούμε την $R^2 = x^2 + y^2$, οπότε το x^2 είναι το ίδιο και για $x = -\Delta x/2$ και $x = \Delta x/2$.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΡΙΒΗΣ

Παράλληλα με την εφαπτομενική της τροχιάς δύναμη, καθέτου στην ακτίνα, υπάρχει και αντίσταση τριβής λόγω του ιξώδους του αιθέρα, $\mathbf{F}=-b\mathbf{v}$. Οπότε υπάρχει η εξίσωση $m\mathbf{a}_t-b\mathbf{v}=0$.

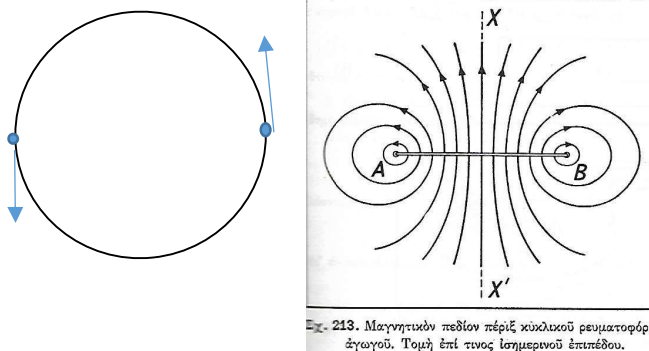
Αλλά η εξίσωση περιφοράς των φυσαλίδων, τώρα είναι, σύμφωνα με όσα δείξαμε στην ΤΕΛΕΙΑ ΘΕΩΡΙΑ,

$$M\mathbf{a}_t-b\mathbf{v} + \frac{e_b^2}{\frac{4}{3}\pi r^3} + \mu_0(e_b f)^2 2\pi(r/2)/2\pi r = m_b \omega^2(r/2)$$

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΣΜΟΘΕΩΡΙΑ «ΤΟ ΙΔΙΟΝ»

Στην «Η ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ¹²», εισάγαμε τα ηλεκτρικά και τα μαγνητικά πεδία στο άτομο του ατόμου του υδρογόνου. Στο άτομο, δύο φυσαλίδες αραιότερου αιθέρα, δημιουργούν ηλεκτρικό φορέα η μία αντίθετο της άλλης και έλκονται, όπως επίσης έλκονται με ίση δύναμη, επειδή δημιουργούν περιφερόμενες περί του κέντρου μάζας, ηλεκτρικά ρεύματα που το μαγνητικό πεδίο, έλκει το ένα το άλλο. Τα ηλεκτρικά ρεύματα έχουν μαγνήτιση m και η μαγνητική δύναμη είναι αντίστροφη του τετραγώνου της ακτίνας.

Οι φυσαλίδες περιστρέφονται γύρω από το κέντρο μάζας και τον εαυτό τους και παρασύρουν τον περιβαλλόμενο αιθέρα που έχει μικρό ιξώδες. Η ροή του αιθέρα αντιστοιχεί σε μαγνητικές γραμμές.

Εξ. 213. Μαγνητικών πεδίων περίξ κυκλικού ρευματοφόρου άγωγού. Τομή επί τινος ίσημερινού επιπέδου.

Άτομο του υδρογόνου και οι μαγνητικές γραμμές, επεκτείνετε από την μία φυσαλίδα, τέμνουν οι γραμμές καθέτως την ταχύτητα περιστροφής της άλλης φυσαλίδας
Οι φυσαλίδες A,B έχουν ταχύτητα κάθετη στην σελίδα.

Έτσι, το μαγνητικό πεδίο από την μία φυσαλίδα, πίπτει κάθετα στην εφαπτομενική ταχύτητα της άλλης φυσαλίδας και δημιουργεί την μία κεντρομόλο συνιστώσα δύναμης (η άλλη από τα ηλεκτρικά φορτία), $\mathbf{F}_c = e(\mathbf{v}_c \times \mathbf{B})$. Και δημιουργεί και την επιτάχυνση επί της καθέτου, με την επίδραση του μαγνητικού πεδίου επί της κεντρομόλου ταχύτητας, $\mathbf{a}_t = e(\mathbf{v}_c \times \mathbf{B})$.

¹² International Journal of Mathematics and Physical Sciences Research, October2020-March2021

Το μικρό ιξώδες του αιθέρα, δημιουργεί δύναμη αντίστασης στις επιταχύνσεις, ώστε οι ταχύτητες να είναι σταθερές ($F=bn$, και $v=F/b$ σταθερή).

Έτσι το μαγνητικό πεδίο από την μία φυσαλίδα, δημιουργεί επί της άλλης περιφερόμενης, a_i .

ΟΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΗ ΙΣΧΕΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΦΥΣΑΛΙΔΩΝ

Όπως είναι γνωστό από τις εργασίες μου στον ηλεκτρισμό, $V=k(1/n^2eA^2)I^2$

Και η ισχύς $P=k(1/n^2eA^2)I^3$

Αυτή η ισχύς αντλείται όλη από το Απόλυτο Μηδέν. Από τις δυνάμεις $ma_i-bv=0$, υπάρχουν οι ισχύεις $ma_iv-bv^2=0$. Έτσι η ισχύς της περιφερόμενης φυσαλίδας γίνεται,

$$P=k(1/n^2eA^2)I^3+ ma_iv-bv^2$$

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΣΥΜΠΤΩΜΑΤΙΚΗ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Στο άτομο του υδρογόνου, οι φυσαλίδες έχουν κυκλική περιφορά, κυκλικές επιταχύνσεις και ακτινοβολούν. Πριν ΤΗΝ ΠΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, η ακτινοβολία ήταν συμπτωματική, δηλαδή οι φυσαλίδες ύλης και αντιύλης αντάλασσαν την ακτινοβολία και δεν υπήρχε θερμότητα, η αρνητική θερμότητα της αντιύλης εξουδετέρωνε την θερμότητα της ύλης.

Με τον διαχωρισμό ύλης και αντιύλης, επήλθε η θερμότητα και η θερμική ταλάντωση των ατόμων και η ακτινοβολία έγινε μερικώς ασυμπτωματική!

Έτσι μέρος της ακτινοβολίας διαφεύγει στον αιθέρα και ανεβάζει την εντροπία του! Βέβαια η θερμότητα διαφεύγει στον άπειρο χώρο του αιθέρα, χωρίς να γίνεται εξαιρετικά σοβαρό το πρόβλημα!

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΥΣΤΑΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΣΥΜΠΙΝΤΩΝ

Συνθήκη ισορροπίας του ατόμου του υδρογόνου,

$$\frac{e^2}{\frac{4}{3}\pi r^3} + \frac{\mu_0 e^2 f^2 2\pi(\frac{r}{2})}{2\pi r} = \frac{mc^2}{r}$$

Όπου e =ποσότητα ηλεκτρικού φορέα, r =ακτίνα απόστασης των δύο φυσαλίδων αραιού αιθέρα του ατόμου του υδρογόνου, μ_0 =σταθερά μαγνητικής διαπερατότητας, του ατόμου και μορίου υδρογόνου, f =συχνότητα περιφοράς φυσαλίδων στο άτομο υδρογόνου, $m=ke^2$, μάζα φυσαλίδας ατόμου του υδρογόνου, c =ταχύτητα του φωτός και της φυσαλίδας μέρους του φωτονίου του ατόμου υδρογόνου.

Ηλεκτρική ισχύς ατόμου, μίας φυσαλίδας,

$$P = k \frac{\lambda^2}{eN^2} I^3$$

Όπου, $k, N=1$, λ =μήκος κύματος περιφοράς της φυμαλλίδας, $I=ef$.

Αποκατάσταση απώλειας ισχύος από ασυμπτωματική ακτινοβολία.

Συνθήκη ισορροπίας μορίου του υδρογόνου,

$$\frac{mc^2}{\frac{R}{2}} = \frac{\mu_0 e^2 f^2 2\pi(\frac{r}{2})}{2\pi R} - m\omega^2 (\frac{R}{2})$$

Όπου R =ακτίνα απόστασης των δύο αντιμέτωπων δακτυλίων των ατόμων υδρογόνου, ω =κυκλική συχνότητα περιφοράς των ατόμων, περί το κέντρο μάζας τους.

Συνθήκες συχνότητας στρόβου, των ατόμων του μορίου του υδρογόνου και δημιουργίας της μάζας του ατόμου,

$$\omega_p = \frac{mg\frac{R}{2}}{L}, \quad g = \frac{Gm_p}{\frac{4}{3}\pi(\frac{R}{2})^3}$$

Όπου, ω_p = συχνότητα στρόβου, g = επιτάχυνση βαρύτητας μεταξύ των ατόμων, m_p =αποκτηθείσα μάζα από την αλληλεπίδραση με συχνότητα στρόβου, G = σταθερά βαρυτικής έλξης, δύναμης αντιστρόφου τετραγώνου της ακτίνας απόστασης από τα κέντρα βάρους και m_p αποκτηθείσα μάζα φυμαλλίδας .

Καταστατική εξίσωση ιδανικών αερίων¹³,

$$p_\theta V_\theta = \frac{1}{a^2} p_0 V_0 T_\theta^2 = \frac{1}{a} RT_\theta^2 = \frac{1}{a} Nk_\theta T_\theta^2$$

$$K_\theta = a' m_p c^2$$

p , V , πίεση και όγκος του αερίου των άστρων σε θερμοκρασία θ και 0 Κελσίου, $a=273.15 \text{ K}^0$, T =θερμοκρασία αερίου σε βαθμούς Kelvin, R =σταθερά καταστατικής εξίσωσης, N =αριθμός ατόμων άστρου, k_θ =θερμική ενέργεια ατόμου, a' =σταθερά,

$$E_B = \frac{M^2}{4\pi R} = Nk_\theta T_\theta^2$$

Όπου E_B =ενέργεια βαρύτητας, M =μάζα ατόμων άστρου, R = ακτίνα όγκου αερίων,

Συνθήκη ισορροπίας αστερών,

$$p_\theta V_\theta = \frac{\alpha' k_\theta 4pr}{a^2 m_p G} c_\theta^2 T_\theta^2 = \frac{\alpha'^2 4pr}{a^2 G} c_\theta^4 T_\theta^4 = \frac{k_\theta^2 4pr}{a^2 G m_p^2} T_\theta^4$$

$$p_\theta V_\theta = \frac{Nk_\theta}{a} T_\theta^2 = \frac{Na' m_p c^2}{a} T_\theta^2$$

Πίεση αερίου και δύναμη βαρύτητας,

$$p_\theta = \frac{F}{A} = \frac{Mg}{A}$$

¹³ $p_\theta V_\theta = p_0 V_0 (1+a\theta) = RT$, $p_0 V_0 = RT$ και $p_\theta V_\theta = (1/a^2) p_0 V_0 T^2$

Όπου $F = \eta$ δύναμη της πίεσης σε επιφάνεια A , $A = 4\pi r^2$.

$$\text{Και} \quad p_{\theta} V_{\theta} = \frac{\alpha'^2 4\pi r}{a^2 G} c_{\theta}^4 T_{\theta}^4 = \frac{4\pi r k_{\theta}^2}{a^2 G c_{\theta}^2} T_{\theta}^4$$

Νόμος Stefan-Boltzmann,

$$R_{\lambda} = e' \sigma T^4 = \frac{c_1}{\lambda^5} \frac{1}{e^{c_2/\lambda T} - 1}$$

Όπου, R_{λ} = φασματική αφετική ικανότητα ταλαντωτών που εκπέμπουν ακτινοβολία μήκους λ και c_1, c_2 = σταθερές, e' = σταθερά στοιχείου,

Τελική συνθήκη ισορροπίας,

$$p_{\theta} V_{\theta} = \frac{4\pi r k_{\theta}^2}{a^2 G c_{\theta}^2} \frac{c_1}{e' \sigma} \frac{1}{\lambda^5 e^{c_2/\lambda T} - 1}$$

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Διαμορφώνεται μία τελική ατομική θεωρία του ατόμου του υδρογόνου, με ηλεκτρική ισχύ και απώλεια λόγω ασυμπτωματικής ακτινοβολίας. Αυτή ην ασυμπτωματική ακτινοβολία στο πρόγραμμα ευστάθειας των συμπάντων πρέπει να απόκατασταθεί.

Μία μαγνητική εφαπτομενική στην τροχιά των περιφερόμενων φουσαλίδων στο άτομο του υδρογόνου, δύναμη αναπτύσσεται, η οποία εξουδετερούται από την τριβή του αιθέρα. Ενέργεια, καλύτερα ηλεκτρική ισχύς αντλείται από το αδιάστατο μηδέν. Αλλά υπάρχει πλέον η ασυμπτωματική ακτινοβολία των ατόμων και επήλθε η φθορά και ο θάνατος!

Τροποποιείται η καταστατική εξίσωση των ιδανικών αερίων και μαζί με την βαρυτική ενέργεια νόμου έλξης αντίστροφου τετραγώνου που διέπουν τις ακίνητες μάζες, αλλά και τον νόμο Stefan-Boltzman, δημιουργούν τις συνθήκες ισορροπίας του άστρου.

Έτσι από την ατομική φυσική μέχρι την φυσική των άστρων, όπως εμείς προτείνουμε, δημιουργούνται οι συνθήκες ισορροπίας και ευστάθειας!

Τα σύμπαντα ήταν γερασμένα και πριν κάνω την εγχείρηση στο νεφρό μου, εξέπεμπα το πρόγραμμα με αιθερικά κύματα προς το κέντρο ελέγχου των συμπάντων. Απαιτούνταν η συνεργασία ανθρώπου- Θεού και το πρόγραμμα ήταν η πρόταση του ανθρώπου στην Θεό, για την ευστάθεια των συμπάντων.

ΣΧΕΤΙΚΑ

- 1) . ΦΥΣΙΚΗ PSSC, Schaim-Dodge-Walter, σελ. 289-307, 327-333, 455-460, 549-567, Ίδρυμα Ευγενίδου, Αθήνα 1985
- 2) ΦΥΣΙΚΗ II, Halliday-Resnick, σελ. 1-16, 62-87, 124-140, 168-185, 198-215, 527-592, Πνευματικός, Αθήνα 1976
- 3) ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΦΥΣΙΚΗ, R. Serway, σελ. 48-68, 91-103, 108-125, ΠΕΚ, Ηράκλειο 2000
- 4) ΦΥΣΙΚΗ IV R. Serway, σελ. 47-67, Ρεσβάνης, Αθήνα 1990
- 5) ΦΥΣΙΚΗ, Αλκίνοου Μάζη III, σελ. 1-26, 113-118, 248-280, 281-333, 467-425, Εστία, Αθήνα 1963
- 6) ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΥΣΙΚΗΣ, Κουγιουμτζέλη-Περιστεράκη, III, σελ. 13-53, 56-122, 127-187, 305-360, 382-417, 418-439, 494-565

- 7) ΑΤΟΜΙΚΗ ΔΟΜΗ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ, Ν. Κλούρας, Σ.Περλεπές, σελ. 190.210, Ανοικτό Πανεπιστήμιο, Πάτρα 2000.